

חכמת נשים

פרשת וישב התשוב"ד

נס להתנוסס

השבת היא גם שבת של חנוכה, חג כל כך שמח, חג של ניסים גלויים, חג של אור גדול מאת ה'.

בכל מקום שהולכים רואים יהודים שמקיימים את המצוה הזו בשמחה, אפי' רחוקים ביותר מדליקים את האור ומעלים את השלהבת ואת הניצוץ היהודי אשר בתוכם.

וכמה בימים אלו אנו זקוקים לניסים גדולים מאת ה' שימילנו מאוייבנו הקמים עלינו, וישמור על חיילנו, וישיב בנים לגבולם, ובכלל שכבר יאמרו די לצרותינו ונזכה לגאולה השלימה.

אחת מן השאלות המפורסמות של רבותינו, מפני מה קבעו יום טוב על מציאת פך השמן, והרי טומאה הותרה בציבור, ואז היו כל ישראל בביהמ"ק, ולא היה להם רק שמן טמא וא"כ מותר, ומדוע היה צריך לחכות שמונה ימים?

אלא, שהחשמונאים ידעו שעתה חונכים את בית המקדש מחדש, עתה מתחילים עם ישראל את חיותם בתורה ומצוות מחדש, וצריכים למסור נפש כדי לזכות שהקדושה, והחינוך, ישארו לדורי דורות בקדושה ובטהרה. ולכן שמן שמרמז לחכמה, לתורה, חייבים שיהיה בקדושה ובטהרה, לכן מסרו נפש ע"ז, חיפשו וחיפשו עד שמצאו פך קטן של ג' לוגין, ויש בו רק שיעור להדליק יום אחד, את המסירות נפש שלהם ראו בשמים, ועשו להם נס, שדלק שמונה ימים, זו המסירות נפש של המלחמה, ומסירות נפש לרוחניות לתורה הכל אחד, ולכן נעשה להם נס גדול כזה, ואנו עד היום הזה זוכים להארה הגדולה שמתגלית בימים הללו בזכותם, לנסים לא זוכים בחינם, אלא צריך מסירות נפש אמיתית, ורק אז זוכים לנסים, בלא זה אין נסים.

יש לנו נסים גדולים כל רגע ורגע, אלא שאנו רגילים לזה, למשל אנו רגילים שהעיניים שלנו ב"ה רואות למרחוק, וזה נס אדיר, אלא שזה רגיל אצלנו, ולכן לא מתבוננים בזה...

וכמו שסיפר אחד המגידים בדור שעבר, את המאורע הבא: מעשה בילד ששאל את אביו בליל הסדר כששמע שאביו מפליג בנס קריעת ים סוף, אמור נא לי אבי, הלא הקב"ה ברא את הים, ואם כן מה חידוש יש במה שהוא יכול לבקעו. ענה לו אביו: אמשול לך משל למה הדבר דומה, פסל אחד היה, אומן גדול במקצועו שאין כמותו בכל הארץ, יום אחד פסל האומן סוס מאבן שיש, והניח אותו ברחובה של עיר, על מנת שיראוהו הבריות, ויאמרו כמה נאה אומנותו של זה, והנה דור הולך ודור בא, ואין איש שם אל לבו להביט אל סוס האבן שבצד הדרך ולהפליא את יפיו.

המשך בעמוד הבא

דברים יקרים מלב אל לב
מאת הרבנית
נעמי שמואלי תליט"א
אשת חבר

למו"ר ועט"ר הגה"צ
רבי בנידו שמואלי שליט"א
ראש ישיבת המקובלים
"נדר שלום" תב"ץ

גליון מס' 258

אשרת
חיל
מי ימצא
ורחוק
מפנינים
מנרה

הכפפת ניסים

האומן נשבר בלבבו, והושפל ברוחו, ובא לביתו אבל וחפוי ראש על שאין הבריות נהנים מאומנתו ומשבחים יופיה, נחמוהו בני ביתו ואמרו לו, כל כך נפלאים מעשיך עד שידמו בני האדם שסוס חי עומד בצדי הדרכים, וכי יעמדו משטף הליכתם ועיסוקם כדי להביט בסוסים ובחמורים.

וכי מה אעשה שאל אותם הפסל, וכי אעשה פסל שאינו דומה לסוס אמיתי, ואקלקל את מעשי ואקפח את פונסתי?

לא, יעצו לו מקורביו, אלא קח את הסוס אשר עשית ותחלקהו לחצאין, וכל העובר ישתומם על החזיון הפלאי שלא נראה כמוהו מעולם, סוס מחולק לחצאין עומד על רגליו, וכאשר יתבוננו בני האדם בתופעת הפלא, יווכחו לדעת שלא סוס פשוט הוא העומד בפניהם, אלא יצירת הוד והדר, מלאכת מחשבת של רב אומן וגדול כשרון.

כך, השיב האב לבנו הנבון, זו היא פישרה של קריעת ים סוף, לו זכינו ללב טהור, לנפש חפצה, ולשכל הצמא והמשתוקק לדעת, ולקירבת אלקים, לא היה הקב"ה צריך לבקוע את התהומות כדי להשריש בלבנו אמונתו ואהבתו, והיינו רואים בים עוצמה של מעשי ידיו של יוצר בראשית כמו בכל הבריאה, ופינו היה מלא כים להודות ולהלל לשמו הגדול, כמו שאמר הנביא ישעיהו "שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכולם בשם יקרא מרוב אונים ואמיץ כח איש בל נעדר".

אך דא עקא, תרדמת ההרגל מעמעמת את הרגשותינו, ומקשיחה את לבבנו, עד שאנו עוברים ושבים ואין איש שם אל לבו להתבונן במעשי ה' ונפלאותיו, האופפים אותנו מכל עבר ומכל צד, ולכן קרע הקב"ה את הים על מנת שנתבונן, לא רק בקריעת הים עצמו, אלא בים עצמו ובכל הבריאה, שבה נראה את ידו הגדולה, המטה עלינו חסדיו וניסיו כל הימים.

המשיך האב ואמר: זו הסיבה שבמאורעות מיוחדים בהם אירעו לנו נסים גדולים תיקנו לנו חז"ל לומר על הנסים, בנס החנוכה שבו בני ישראל היו בדיטא תחתונה, על ידי עשיית הנס עם המכבים ראו הכל עד כמה יד ה' היא בלבד עוזרתם, ולכן תיקנו לדורות לומר על הנסים כדי להיזכר בנסים אלו, ולפרסמם בכל תפילה ובבהמ"ז, שבכך ניזכר ונתחזק מהם, בכדי שנדע שכל ימינו וחיינו הוא בבחינת נס להתנוסס.

ה' ירחם על עמו ישראל בפרט בעת הזאת, ויגאלנו גאולת עולמים. אמן כי"ר.

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחיזוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זע"א

סיפר הגאון ר' מאיר שמואלי שליט"א שסיפר לו אחד מידידיו, על גיסו שנדרס ומצבו היה בין החיים למוות, וכשהובהל לבית החולים, הרופא אמר, שאין לו סיכוי לחיות עד הבוקר.

היה זה בימי חנוכה. הוא בא לבית רבינו בשעת הדלקת נרות חנוכה, והרבנית ע"ה שהכירה אותו הכניסה אותו אל רבינו. רבינו שמע את כל המעשה ואמר: נעשה תיקון ובעזי"ת יתרפא...

הדבר היה למעלה מן הטבע, בלילה עשה לו רבינו תיקון, והנה בבוקר החל מהפך, והוא התעורר אט אט עד שנתרפא לגמרי.

צוות הרופאים היו המומים על הנס שנעשה, עד שהרופא שאל אם עשו איזה דבר בשביל שיתרפא, אך בני המשפחה ענו: הלכנו לרב שרעבי והוא ברך אותו. המעשה הזה עשה לו שם, ונעשה קידוש ה' גדול.

לביבות חלביות

המצרכים:

- 250 גר' גבינה לבנה
- 1 כוס קמח תופח (חצי אבקת אפיה בשימוש בקמח רגיל)
- 3 כפות סוכר
- 2 ביצים
- שקית סוכר וניל
- גרידת לימון (או רבע כוס לימון סחוט)
- מעט תמצית וניל

אופן ההכנה:

לערבב את הביצים הגבינה והסוכר וניל, עד לקבלת תערובת אחידה. להוסיף את הקמח בהדרגה שלא יהיו גושים, ולערבב היטב.

לחמם בסיר שמן עמוק, להביא לרתיחה, בעזרת מצקת לקחת מהבלילה, לפי הגודל הרצוי, ולהכניס לשמן הרוותח. לטגן עד להזהבה משני הצדדים. להניח על צלחת מרופדת בנייר סופג. לקישוט ניתן לזלף קודם ההגשה ריבת חלב, או סירופ שוקולד, או לעטוף באבקת סוכר (טעים גם בלי שום תוספת).

לבריאות ובהצלחה
שבת שלום